

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ КРАЉЕВИНЕ
ШВЕДСКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ
СПРОВОЂЕЊА ЗАКОНА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Краљевине Шведске о сарадњи у области спровођења закона, потписан 24. јануара 2017. године, у Стокхолму, оригиналу на српском, шведском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

**Споразум између Владе Републике Србије и Владе
Краљевине Шведске о сарадњи у области спровођења
закона**

Влада Републике Србије и Влада Краљевине Шведске, у даљем тексту „Стране”,

Истичући значај борбе против транснационалног организованог криминала и тероризма;

Сматрајући да је важно да ојачају и унапреде билатералну и мултилатералну сарадњу у области спровођења закона;

Вођене начелима узајамног поштовања суверенитета, равноправности, узајамности и обостране користи, као и поштовања људских права и владавине права;

Сматрајући да се успешна сарадња у области спровођења закона заснива на националном и међународном законодавству као и на узајамном поверењу између влада и њихових надлежних органа;

Договориле су се о следећем:

Члан 1. Делокруг Споразума

1. Стране сарађују, у складу са својим националним законодавством и прописима и уз поштовање начела обостране кажњивости, у борби против криминала чије спречавање, откривање и расветљавање захтевају заједничке мере надлежних органа обе Стране, као што је:

- организовани криминал,
- кријумчарење ватреног оружја и експлозива,
- кријумчарење миграната,
- трговина људима,
- недозвољена трговина опојним дрогама и психотропним супстанцама,
- високотехнолошки криминал,
- прање новца и финансирање тероризма,
- акти тероризма и
- друга тешка кривична дела.

2. Стране саопштавају једна другој у што краћем року, дипломатским путем, ко су органи надлежни за спровођење овог споразума.

Члан 2. Облици сарадње

1. Облици сарадње између Страна обухватају размену информација и друге мере које су у складу са овим споразумом и са активностима Страна на основу других међународних споразума и у оквиру њихових закона и прописа.

2. Надлежни органи Страна могу сарађивати кроз размену искустава и обуке, као што је одржавање заједничких семинара, вежби и курсева, обучавање специјалиста и размена експерата, као и концепата и програма обуке, и кроз учешће посматрача током вежби и операција.

3. Овај споразум не утиче на питања која се односе на пружање узајамне правне помоћи у кривичним стварима, правосудну сарадњу или екстрадицију, што је предмет засебних споразума односно аранжмана између Страна.

Члан 3. Захтеви за достављање информација

1. Захтеве за достављање информација или за друге мере у складу са овим споразумом састављају написмено надлежни органи у складу са чланом 1. став 2. Споразума. Такви захтеви упућују се непосредно између надлежних органа и враћају се назад истим путем. Када то захтева хитност одређене ситуације, могу се прихватити и усмени захтеви али се морају потврдити написмено у што краћем року.

2. Додатне информације које су потребне за извршење тих захтева достављају се уз захтев. Сви захтеви и пратеће информације су на језику замољене Стране или на енглеском језику.

3. Ако захтев не испуњава формалне услове националних закона и прописа сваке земље, може се захтевати његова исправка или допуна.

4. Ако се захтев пошаље органу који није надлежан, без одлагања се прослеђује надлежном органу замољене Стране. Страна молиља се сходно томе обавештава.

Члан 4. Основ за одбијање захтева

Захтев се може одбити ако замољена Страна сматра да тај захтев може повредити суверенитет или безбедност њене државе или да је у супротности са општим правним начелима или другим суштинским интересима њене државе. Замољена Страна без одлагања обавештава Страну молиљу о разлозима одбијања.

Члан 5. Поступање са информацијама

1. Информације добијене у оквиру овог споразума не смеју се користити у друге сврхе осим оних које су наведене у захтеву и које је замољена Страна прихватила.

2. Информације добијене у оквиру овог споразума могу се проследити некој трећој земљи искључиво уз писану сагласност надлежног органа Стране која их је послала.

3. Стране обавештавају једна другу о исходу коришћења размењених информација.

4. Стране без одлагања обавештавају једна другу ако се испостави да су размењене информације нетачне или непотпуне.

Члан 6. Поверљивост и безбедност информација

1. Информације које је нека Страна добила у склопу овог споразума чувају се као поверљиве у складу са националним законодавством, ако би откривање тих информација пореметило односе између Страна или на неки други начин нанело штету Страни која их је послала.

2. Стране обезбеђују заштиту информација од неовлашћеног приступа, мењања, објављивања или ширења, у складу са својим националним законима и прописима.

Члан 7. Заштита података о личности

1. Размена података о личности на основу овог споразума подлеже националним законима и прописима Страна. Страна има право да одбије захтев ако се степен заштите података коју пружа друга Страна сматра неодговарајућим.

2. Приликом оцене да ли је пружени степен заштите одговарајући, обе Стране ће примењивати начела заштите података у складу са Конвенцијом Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду података о личности (Стразбур, 28. јануар 1981. године).

Члан 8. Трошкови

Стране сnose све своје трошкове настале током спровођења овог споразума, осим ако се другачије договоре.

**Члан 9.
Решавање спорова**

Било који спор или нејасноћу који настану приликом тумачења или спровођења овог споразума Стране решавају на пријатељски начин.

**Члан 10.
Ревизија и измене**

Овај споразум може се ревидирати или изменити у било ком тренутку уз обострану писану сагласност Страна.

**Члан 11.
Завршне одредбе**

1. Овај споразум ступа на снагу тридесет (30) дана од дана пријема последњег обавештења којим Стране писмено обавештавају једна другу дипломатским путем о завршетку својих унутрашњих правних процедура за ступање на снагу овог споразума.

2. Овај споразум остаје на снази неодређено време. Било која Страна може раскинути овај споразум путем писаног обавештења другој Страни. Раскид ступа на снагу шест (6) месеци од датума пријема обавештења.

3. У случају раскида споразума одредбе члана 5. и 6. остају на снази.

Закључен у Стокхолму, дана 24. јануара 2017. године, у два (2) оригинална примерка на српском, шведском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлика у тумачењу, текст на енглеском језику има предност.

ЗА
ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
др Небојша Стефановић

ЗА
ВЛАДУ
КРАЉЕВИНЕ ШВЕДСКЕ
Андерс Игеман

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори ”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Уставни основ за потврђивање споразума

Уставни основ за потврђивање Споразума између Владе Републике Србије и Владе Краљевине Шведске о сарадњи у области спровођења закона, садржан је у члану 99. став 1 тачка 4. Устава Републике Србије, према којој је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање међународног уговора

Споразум између Владе Републике Србије и Владе Краљевине Шведске о сарадњи у области спровођења закона, потписан је 24. јануара 2017. године, у Стокхолму.

Потврђивањем овог споразума омогућује се његово ступање на снагу, како је предвиђено чланом 11. Споразума, по коме овај споразум ступа на снагу тридесет дана од дана пријема последњег обавештења којим Стране писмено обавештавају једна другу дипломатским путем о завршетку својих унутрашњих правних процедура за ступање на снагу овог споразума.

Уједно потврђивањем овог споразума омогућиће се његова примена, која треба да допринесе учвршћивању и даљем јачању сарадње са Краљевином Шведском у области полицијске сарадње, а посебно у области ефикасног спречавања и сузбијања кривичних дела, посебно организованог и тешког криминала, тероризма, криминала у вези са опојним дрогама, илегалне трговине оружјем, као и илегалне миграције и кријумчарења људи преко државне границе.

Сагласно члану 13. Закона о закључивању и извршавању међународних уговора („Службени гласник РС” број 32/13), Министарство спољних послова покреће поступак потврђивања наведеног споразума.

III. Оцена потребе финансијских средстава за спровођење закона

За потврђивање овог споразума нису потребна финансијска средства у буџету Републике Србије.

Уколико буду потребна средства за спровођење споразума у наредним годинама, иста ће бити планирана у складу са билансним могућностима и лимитом које Министарство финансија утврди за раздео 15 – Министарства унутрашњих послова.